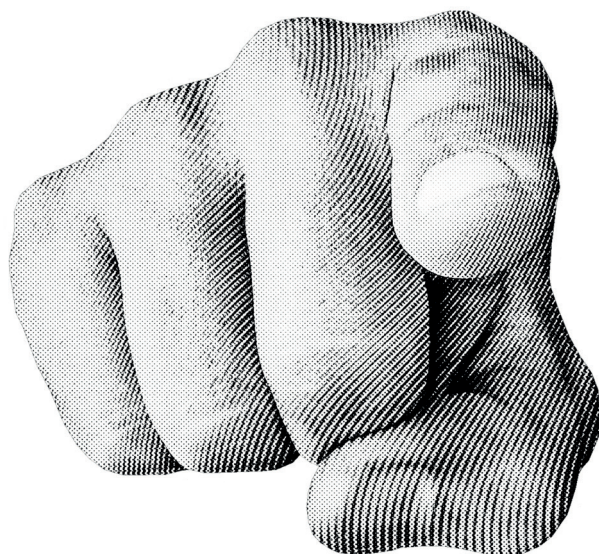


**BIRODALOM
HELYETT
DEMOKRÁCIÁT!**



**101 PONT
AZ EURÓPAI UNIÓ
JÖVŐJÉRŐL**

SZABAD EURÓPA INTÉZET
BUDAPEST, 2026

Szerkesztette:

Szájer József,

a Szabad Európa Intézet igazgatója

Szerzők:

Szájer József

Petri Bernadett

Hidvégi Áron Arnold

Kiadja a Szabad Európa Intézet,

KKETTK Alapítvány

Budapest, 2026

<https://szabadeuropaintezet.xxiszazadintezet.hu>

Elektronikus kiadás.

ISBN 978-615-118-002-0

© Közép- és Kelet-európai Történelem

és Társadalom Kutatásáért

Alapítvány, 2026



*„A rosszul gombolt mellényt
újra kell gombolni!”*

Deák Ferenc

BEVEZETÉS

Európa válságban van. Külpolitikája világháborúval, migrációs politikája az európai önazonosság elvesztésével, gazdaságpolitikája pedig összeomlással fenyeget. Az uniós intézmények ennek ellenére nem tűrik a kritikát. Brüsszelben ma az számít „jó európainak”, aki feladja a saját érdekeit, aki mindenre igent mond, aki hagyja, hogy a központ helyette döntsön, vagy hogy az Unió „egységére” hivatkozva megkerüljék. Az a „jó európai”, aki elnézi az uniós intézmények jogsértő működését, korrupcióját, az erőltetett hatásközbővítést, aki elfogadja, hogy az Európai Unió birodalmi elitprojekt, és továbbra is távol tartja az állampolgárokat a döntésektől. Aki pedig nem számít „jó európainak”, mert szót emel az Európai Unió iránytévészésével szemben, és elutasítja Brüsszel túlkapásait, attól megvonják a forrásokat, megkérdőjelezzik a médiaszabadságát, határvédelmét, öngazgatását, belső döntéshozatalát, külpolitikáját, családvédelmét, kétségbe vonják demokráciáját és alkotmányosságát, elvitatják az érdekeit.

Éppen ezért az Európai Uniót az alapoktól kezdve újra kell gondolni, intézményrendszerét, hatásköreit át kell vizsgálni.

Az európai terv válságban van, de talán még menthető. Az elmúlt évtizedben sok területen tovább nőtt a szakadék a tagállamok között: háború és béke kérdése, geopolitikai különbségek, gazdasági eltérések, a bevándorlás, a szolgáltatások útjában álló akadályok, a jogállamiság, a nemzeti szuverenitás értelmezése – és sok más ügy – tekintetében. Új hidakat kell építenünk egymás között, hogy az európai együttműködést ne feszítsék tovább az ellentétek és a külső erők. Ahhoz azonban, hogy Európa nemzeti sikerrel együttműködhessenek, a nemzeteket összetartó szellemi, kulturális, érzelmi kötelékek megerősítésére, a közös történelem, tapasztalat és vívmányok felhajtó erejére, európai patriotizmusra van szükség.

Ez a patriotizmus a minden európai polgárnak fontos dolgokon kell alapuljon: család, település, nemzet, hit, szeretet, másokért való áldozathozatal, közös, európai vállalkozások, önbecsülés, teljesítményre alapozott, közös sikerek. Az összekötő szálakat kell erősíteni az elválasztó falak ellenében – annál szorosabb az együttműködés, minél több ilyen köteléket találunk és fűzünk egymás között.

Az uniós intézményeket, a brüsszeli bürokraták által uralt világot meg kell változtatni, a birodalmi törekvéseket meg kell állítani. Ehhez azonban a „jó európaiak”, a mindent

feladók, a csak megfelelni vágyók, az utasításra várók szolgai engedelmessége helyett merész tettekre, cselekvő politikára, szabadságharcosokra van szükség. Az uniós integráció újragondolásának tétje, hogy megteremtsünk az új európai együttműködést, amely az állampolgári bizalomra, a békére, a gazdasági stabilitásra és a tagállamok közötti egyenjogúságra épül.

Merjünk patrióták lenni!

Vágjunk bele!

EURÓPAI BIRODALOM VAGY KÖZÖS EURÓPA?

Európa öröksége a demokrácia. Európa hosszú évszázadokon át azért lehetett a világ legsikeresebb térsége, mert ellen tudott állni a birodalmi törekvéseknek, mert a kontinens kis, közepes és nagy nemzetei fenn tudták tartani az egyensúlyt egymás és a közös szabályok, a közös cselekvés és az Európát alkotó nemzetek józan önérdelke között. Európát a Római Birodalom bukása óta eltelt hosszú évszázadok során a rengeteg próbálkozás ellenére sem tudta tartósan maga alá gyúrni semmilyen impérium. Külső és belső próbálkozások voltak szép számmal: Dzsingisz kán, Szulejmán, Napóleon, Hitler, Sztálin. Európa ereje az őt alkotó autonómiák sokaságában és a nemzetek kiemelt központ nélküli, szabad versengésében van.

Európa közös szellemi alapja nekünk, magyaroknak és közép-európaiaknak évszázadokon át a legfontosabb fundamentum volt. A Három Halom nehéz időket kiállt

hagyományára, a Golgota mártíriumából eredő közös keresztény hitre, az Akropolisz demokráciájára, racionális, a józan életvezetés görög filozófiájára és Róma gyakorlatias és méltányos jogára alapozott közös európai civilizáció – Jeruzsálem, Athén és Róma – fennmaradásunk meghatározó kerete. A közös civilizáció, a közös hit, az egyenlő emberi méltóság fogalmát megalkotó és tisztelő, keresztény alapú, józan, demokratikus, gyakorlati gondolkodás, a nemzetek egyenjogúsága közös vívmányunk, közös örökségünk – ez Európa legszebb arca, melyet a világ felé fordít.

A nagy európai háborúk valódi oka soha nem a kis vagy közepes nemzetek konfliktusa volt, hanem mindig valamilyen birodalmi gondolat, törekvés. A közös alapot a huszadik század ideológiát az ember elé helyező, szörnyű, birodalmi – szovjet kommunista és német nemzetiszocialista – diktatúrái sem tudták megsemmisíteni.

*

Az Európai Unió ma válságban van. Európa újdonsült, a huszadik század birodalmi törekvéseinek kudarcára adott, nemzeti alapokra építkező egyesítése hosszú évtizedeken keresztül sikeres program volt. A múlt, a letűnt század szörnyű háborúi után keretet biztosított az európai nemzetek békés és mindenki számára előnyös együttműködésére.

Az Európai Unió elődje a birodalmi logikával szemben az egyenrangúságra, egymás kölcsönös tiszteletére, az önkéntességre és az őt alkotó tagokra, a nemzetekre épített, ezért tudott addig hallatlan sikereket elérni.

Az európai építkezés elindulásától kezdve súlyos erkölcsi fogyatékoságban szenvedett. A közös európai szervezetből nagy hatalmi alkuk miatt, önhibájukon kívül évtizedekre kihagyták Európa középső és keleti felét, a kommunista és szovjet elnyomás alatt szenvedő országokat. Azt mondták, hogy ez a béke ára. Magas ár volt. A közösség folyamatosan bővült, de csak 2004-re jutott odáig, hogy az európai országok többsége taggá válhatott. A kontinens új évezred elején történő újraegyesítési programja az egyenlőség biztosítása, egy valóban demokratikusan működő szövetség létrehozása helyett – a kezdeti remények eloszlása után – élesítette az elválasztó vonalakat Európában, és újabb egyenlőtlenségeket, töréseket eredményezett.

A gazdagok és nagyok saját piacszerzési törekvéseiket követve a közös és kölcsönös előnyökre törekvés helyett egyre inkább alárendelővé, kioktatóvá váltak, és ma már nem is leplezik, hogy saját – régen még működőképes, de közben megújulási képességét elvesztett, megmerevedett – modelljeiket akarják ráerőltetni a többiekre, hogy alkotó, egymást megtermékenyítő, a legjobb megoldásokat eltanulni kész hozzáállás helyett a szolgálai másolást, az érdekeik

feltétlen kiszolgálását várják el. Amikor ellenállást tapasztalnak, amikor azt látják, hogy a feltörekvő erők képviselni merik saját érdekeiket, és vannak gondolataik a jövőről, a közös cselekvés fundamentumairól, amikor ennek érdekében azok szövetkezni is készek egymással, az erősek és a nagyok az Unió jogi mechanizmusait a nyílt kényszerítésre használják. A közös intézményeket önző módon a saját szolgálatukba állítják.

A közös Európa kiinduló alapelve az volt, hogy a nemzeteknek – a béke garantálásán túl – azokon a területeken kell építeniük az európai közösséget, ahol az együttes cselekvés többlet eredményt hoz, és a tagországok ott ajánlják szuverenitásuk egy részét a közösbe, ahol azzal mindenki jobban jár. A tagok jóhiszeműen, kompromisszumról kompromisszumra haladva egyre többet tettek bele a közös haszon reményében.

Az európai építkezés azonban mára a közös és a kölcsönös előnyök érdekében való közös cselekvésből hatalmi mestertervvé torzult. Brüsszel már nem a nemzeteket tekinti fontosnak, hanem bizonyos körök hatalmi és birodalmi törekvéseit szolgálja, szembefordul a nemzetekkel, nem tiszteli a nemzeti szuverenitást, inkább a tagok büntetését, sorba állítását tekinti céljának. Az uniós intézmények egyre mohóbban ragaszkodnak a megszerzett – formálisan nekik a tagoktól át sem adott – befolyásukhoz, és még többet követelnek.

Az Európa jövőjéről szóló vitát is saját szájuk íze szerint folytatják, a régi elitista módon. De a nemzetek és az emberek bele kívánnak szólni Európa jövőjébe!

*

Európa politikai és földrajzi közepe ma egybeesik.

Mi, magyarok több mint ezeregy száz éve élünk Európa közepén. Gazdag történelmünk során mi és a szomszédos testvérnemzetek mindig akkor voltunk sikeresek, mikor Európát a nagyok nem a kicsik rovására uralták, amikor a hozzánk hasonló nemzeteket nem hagyták ki a közös építkezésből, amikor a demokratikus és egyenrangú együttműködés kerekedett fölül a diktátumokon és a kioktatáson.

Európa ma azért van válságban, mert feladta a közös építkezés legfontosabb fundamentumait, elveszítette a hitét, a polgároktól elszakadt elitje a nemzetek helyett mesterséges birodalmi létről álmodik, Brüsszelben kiadott ukázokkal akarja kezelni a sokasodó válságokat. Mi már láttunk ilyet! Tudjuk, hova vezet ez az út.

Mi, magyarok, mi közép-európai nemzetek történelmünk során többször adtunk irányt, példát Európa más nemzeteinek. Életünkkel, testünkkel védtük a kereszténységet a muszlim hadakkal szemben, 1848-ban, 1953-ban, 1956-ban, 1968-ban, 1981-ben véráldozattal üzentük meg a minket

eltipróknak, hogy számunkra a szabadság nemzet nélkül, nemzet szabadság nélkül nem létezhet.

Ma Európában újra veszély fenyegeti a szabadság és a demokrácia természetes és ez idáig egyedül sikeres alapegységét, a nemzetet, a népképviselőket és a népszuverenitást. Cenzorok akarják megmondani, mit szabad mondani és mit nem, milyen szavakat szabad használni és milyeneket nem, mesterségesen konstruált, életidegen eszmék ideológusai és hataloméhes bürokraták akadályozzák, hogy azt tegyünk, amit Európa józan polgárai akarnak.

Nekünk, magyaroknak és közép-európaiaknak van tapasztalatunk. Hosszú szenvedéstörténetünk felvértezett minket a bajok ellen, megtanított minket arra, hogy a gyors és határozott cselekvés, ragaszkodásunk a szabadsághoz, és az alapértékeinkhez, a határaink, hazánk, keresztény civilizációnk megvédése, a nagy célok kitűzése a nehéz helyzetekben átsegít a bajokon. 1990-ben ezzel a hittel szereztük vissza elveszett önállóságunkat és szabadságunkat. Ebből többé nem engedünk!

Európa építéséből hosszú évtizedekig kihagytak minket, de bejelentkezünk a közös jövőről szóló vitába. Soha többé nem dönthetnek rólunk, nélkülünk! Térségünket minden arra predesztinálja, hogy a 21. századi európai újjászületés élére álljon. Szabadok és tetterre készek vagyunk. Az elmúlt évtizedek sikerei magabiztossá és fegyelmezetté tettek

bennünket. Képesek vagyunk arra, hogy múltbeli sérelmeinken, megbántottságainkon a közös jövő reményében felülemelkedjünk, hogy térségünk többi nemzetével összekapaszkodva új jövőt álmodjunk magunknak.

Európa egyik legrégebbi folyamatos államiságú nemzete vagyunk. Hallatlan mennyiségű közjogi, államépítési tapasztalatunk halmozódott föl. A mi térségünk tapasztalatai mások, mint az Unió alapító tagjaié. A magyar szabadságot és demokráciát szerető nemzet, nem terheli birodalomépítési, az alárendelő gyarmattartói felelősségből, a más népek rasszista elnyomása miatti lelkiismeret-furdalásból fakadó kötelezettségek és frusztrációk. Sok évszázados elnyomatásunk és az azzal szembeni kemény ellenállás szenvedéstörténete alapozza meg a mai nemzeti létünkhöz tíz körömmel ragaszkodó meggyőződésünket. Tudjuk, hogy a túlélés és a siker az európai nemzetek megerősítésével és a köztük működő józan, egyenjogú együttműködéssel lehetséges.

Magyarországnak saját történelme során sokszor kellett megküzdenie a szabadságáért. Kiváló jogászaink kezdetektől dolgoztak az alkotmányos rendszerünkön, az egymást ellenőrző intézményeken, amelyek a szabadságunk kereteit garantálták. Az 1222-es Aranybulla az angol Magna Charta párja és kortársa a királyi hatalom és önkény korlátjának, a köz szabadságának egyik legkorábbi dokumentuma, az 1568-as Tordai Nyilatkozat a vallási tolerancia első hivatalos

európai megfogalmazása. A Szent Korona eszméje a hatalmak kölcsönös korlátozásáról méltó párja és kortársa a francia Montesquieu hasonló elméletének. A magyar alkotmánytörténet gazdag tárháza az Európa előtt nyitva álló közjogi lehetőségeknek és intézményeknek. A dualista rendszerben pedig gyakorlatban is megtapasztaltuk a szövetségi állami megoldások előnyeit és hátrányait.

Európa sorsa a mi nemzetünkét is meghatározza. Tudjuk, hogy a küzdelmet nemzeti összetartozásunk megerősítéséért és fennmaradásunkért ezen a széles terepen kell megvívunk. Ezeregyszáz éves európai államalkotási történetünkből eredő kivételes tapasztalataink alapján van mondanivalónk, vannak jó tanácsaink, megoldásaink, hogy a mai globális méretű, zűrzavaros viharok közepette miképp tehetjük újra naggyá közös kontinensünket.

Mi itt, Európa közepén láttunk már, elszenvedtünk már több hasonló harcot. A szabadságot és a demokráciát ezért sosem fogjuk feladni. Európa egésze térségünk földrajzi fekvéséből adódóan történelmünk tanúsága szerint ma épp általunk védheti meg magát a rátörő kontinensen kívüli, külső birodalmi erőktől.

*

Az Európai Unió ma nem demokratikus. A közös európai építkezés születési hibája, hogy Európa polgárait, a választókat kezdettől fogva kifelejtették, vagy inkább kihagyták belőle. Az Unió nem demokratikus módon, a polgárok jóváhagyásával jött létre, hanem hatalmi alkuk eredményeképpen. Abban a néhány kevés esetben, amikor megpróbálták népszavazással bevonni az embereket európai közösségi ügyekbe, azoknak az elitnek nem tetsző eredményeit rendre kijátszották, ignorálták. Hosszú a sora azoknak a megismételt szavazásoknak, amikor a nép elsőre „nem találta el“ a hivatalosan elvárt, a befolyásos központok által kialakított eredményt. Az Európai Unió azért jutott a mostani válságos helyzetébe, mert az európai projekt hátat fordított az őt alkotó legfontosabb ágenseinek, a saját polgárainak, az őt létrehozó legfontosabb európai vívmányának, többezer esztendő hagyományának, a demokráciának és a szabadságnak.

Az Európai Unió fél az emberektől, demofóbiában szenved. Az európai nemzetek ma azért nem tudnak hatékonyan szembenézni Brüsszellel és az egyes nagy befolyású tagok Uniót birodalommá alakítani akaró, egyneműsítő, központosító, a nemzeteket elnyomó törekvéseivel, mert a közösség nem demokratikusan épül fel, nem a kötött és korlátozott tagállami felhatalmazás elve szerint működik, hanem önálló hatalomra és osztatlan szuverenitásra tör.

Az elmúlt majd' másfél évtized egymást követő, egyre pusztítóbb válsághullámaira – gazdasági válság, migráció, világtörvénnyel, orosz-ukrán háborús konfliktus – azért nem tudott az EU megfelelő válaszokat adni, mert elszakadt az emberektől, mert hamis, a világot végletesen leegyszerűsítő ideológiák, kiskatéék és a mögöttük rejtőző féktelen hatalmi ambíciók csapdájába került. Elveszítette realitásérzékét, a problémák megoldása helyett haszontalan, polkorrekt, utópista ideológiai vitákba keveredett. Elfelejtette, hogy egy nemzetek közötti szövetség csak akkor lehet sikeres, ha az azt alkotó nemzetek és polgárok erősek, és a demokrácia elveit követik. A demokrácia liberális fosztóképzővel való felcímkézése az elitek szellemi uralmát hivatott szolgálni a polgárok és a nemzetek közügyekben való részvétele és a többségi iránymutatás helyett.

Ma Európában gigászi küzdelem zajlik. A harc, a szellemi viadal a föderalisták és a szuverenisták, a demokraták és az autokraták, a demokrácia és a diktatúra, a politikai felelősséget és átláthatóságot vállalók és azt elmosni törekvők küzdelme.

Együttműködő, demokratikus Európát akarunk, ezért nemet mondunk az Európai Birodalomra. A konfliktus a Birodalom és a nemzetállamok híveinek küzdelmére egyszerűsödött. A demokraták nemzetet, európai együttműködést akarnak, a Birodalom támogatói pedig Európa és a demokrácia ellenségei.

Európa akkor lesz újra nagy, ha visszaszerzi szabadságát és hitét a legfontosabb saját alkotásában, legértékesebb közösségi vívmányában, a demokráciában.

Európát csak akkor lehet újra nagyvá tenni, ha megerősítjük annak demokráciáját, ha a polgároknak visszaadjuk a jogát a közös ügyekbe való beleszólásra, ha az Európai Unió keretében létrehozuk a demokráciák demokráciáját, amelynek alapegysége és fundamentuma a nemzet. Ezen a téren sok a feladat, mert a demokrácia ellenségei hallatlan erőt, befolyást és hatalmat halmoztak fel.

A demokrácia visszaszerzése, Európa demokratikussá tétele herkulési feladat.

Ma a demokrácia fennmaradása Európa legfontosabb kérdése. A demokrácia Európában született – nem hagyhatjuk, hogy éppen itt érjen dicstelen véget! A népek Európája, a nemzetek Európája és a családok Európája ugyanazt jelenti: a döntés jogának és felelősségének visszahelyezését oda, ahol annak következményei érvényesülnek és számonkérhetők. Ahol a vezetők felelősséggel viseltetnek a köz ügyei és a polgárok iránt, és elszámoltathatók.

Ma az Európai Unió közös intézményei nem ilyenek. Az Európai Bizottság nem elszámoltatható és nem leváltható. Az Európai Parlament nem reprezentatív, ki van szolgáltatva a lobbierdekeknek, és a divatos utópista ideológiáknak és az átláthatatlanul pénzelt álcivil NGO-knak. Miközben egyre

több fontos kérdés eldöntése kerül bírósági útra, az Európai Bíróság egyre elitistább, jurisztokratikus érdekeket szolgál. Ezeket a területeket vissza kell adni a nemzeti szuverenitást tiszteletben tartó, többségi felhatalmazáson alapuló döntéshozatalnak.

Az európai birodalom hívei nem demokraták, ők a demokrácia ellenségei.

Az európai birodalom hívei, szemben a polgárok akaratával, nem képesek és nem akarják megvédeni Európa határait – márpedig, ha nincs határ, nincs identitás, és nincs Európa sem. Az európai birodalom hívei azt akarják, hogy a kontinens minden fontos ügyében Brüsszelben szülessen döntés, az európai demokrácia hívei viszont meg kívánják tartani a nemzeti szuverenitást és a demokratikus nemzeti döntéseket. A brüsszeli bürokraták a szabadság és a szabad vélemény ellenségei: azt is meg akarják mondani az európaiaknak, miről mit beszélhetnek.

Az európai nemzetek és polgárok meg kívánják őrizni önazonosságukat, meg akarják védeni területüket és népességüket, a szólásszabadság birodalmi korlátozása ellen vannak, és véget akarnak vetni a korlátok nélküli szabad bevándorlásnak. Ők ma a valódi demokraták.

Az Európai Birodalom hívei saját gyerekek születése helyett bevándorlást és betelepítést akarnak, a hagyományos család helyett a genderideológiát népszerűsítik, a társadalmainkat

összetartó intézmények helyett a közösségi kötelek szét-
szakításáért dolgoznak, Európa polgárainak érdekével ellen-
tétes politikát és társadalomfilozófiát képviselnek. Cenzúrát
a szólás és a tanítás szabadsága helyett, problémák megoldása
helyett ideológiai igazolást, homogén európaiságot akarnak a
nemzeti sokszínűség helyett, a jelen, a felszín bálványozását
a történelem tapasztalatainak tisztelete helyett, eladósodást
a jövő nemzedékek érdekei és a saját erőből való gyarapo-
dás helyett. Elképzeléseiket propagandisztikus eszközökkel
erőltetik, a politikai korrupció legsúlyosabb esetei jellem-
zik a működését: az uniós intézmények saját ideológiájuk
terjesztését a tagállamokkal finanszíroztatják meg, az EU-s
források jelentős részét a birodalmi eszmék terjesztésére és
terjesztőire költik a valódi civil kezdeményezések, a kultúra,
az európai ipart erősítő kutatás-fejlesztés, a digitális képessé-
gek megerősítésének támogatása helyett.

Az európai birodalom bürokratái ahhoz keresik az érve-
ket, hogy amit az emberek akarnak, miért nem lehet meg-
csinálni. Megakadályoznak minden próbálkozást, amely a
brüsszeli döntéshozatalban a népakaratot szeretné erősíteni.
A brüsszeli bürokraták számára a hataloméért való harc a
fontos, nem pedig Európa nemzetei közös ügyeinek tisztes-
séges intézése. A nemzeti demokraták közvetlenül felelnek a
polgárok előtt tetteikkel, mert közel vannak hozzájuk. Csak
nemzeti keretekben lehetséges valódi alkotmányos felelősség.

Éppen ezért az Unió intézményeit alá kell vetni a nemzetál-
lami ellenőrzésnek. Nem bízhatjuk a brüsszeli bürokratákra
Európa jövőjének meghatározását.

Az új Európához vezető út első lépése az európai demok-
rácia helyreállítása.

A SZABADSÁG ÉS SZUVERENITÁS 100 + 1 PONTJA

PATRIÓTA JAVASLATOK AZ EURÓPAI
EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS DEMOKRÁCIA
ÚJRAGONDOLÁSÁRA

Az itt következő pontok, intézményi és reformjavaslatok célja, hogy megindítsák a vitát az Európai Unió újraalapításáról, arról, miképp lehet azt hatékonyá tenni, hogy ismét képessé válhasson a tagországok és polgáraik érdekének szolgálatára, hogy a birodalmi elv helyett a demokráciát és a nemzeti szuverenitást védje. A vita feltételei eddig hiányoztak, mert a brüsszeli bürokraták hataloméhsége, az ő hivatalos doktrínáiknak kizárólagossága, köztük az apologetikus „európai tanulmányok“ uniós adófizetői pénzből történő, diszkriminatív finanszírozási gyakorlata monopolizálta, kiszorította és lehetetlenné tette az uniós intézményrendszer

objektív, nem-föderalista kiindulópontú, alternatív, szuverenista tanulmányozását és megvitatását. Friss levegőt kell engedni a dohányfüstös, zárt szobákba. Az Unió jövőjét nem határozhatja meg többé egy szűk föderalista elitcsoport! A jó, a jobb megoldások csak akkor fognak megszületni, ha az elemzésnél nincsenek tabuk, ha az azokat keresők kezét nem köti meg a polkorrekt cenzúra.

Kísérleti és úttörő szerepre vállalkozunk, ezért fenntartjuk magunknak a tévedés jogát. Hiszünk abban, hogy a vita és a szabad szellemi versengés segíti egy jobb világ, egy a mainál sikeresebb Európa kialakítását.

Az ezután sorjázó javaslataink sokfélék, különböző jelentőségűek és különböző időtávot igényelnek. Vannak köztük alapelvek, filozófiai, közjogi iránymutatások. Vannak olyanok, amelyek megvalósításához előbb fenekestül fel kell forgatni a mai rendszert, vannak olyanok, amelyek az alapító szerződések módosítását igénylik, de vannak olyanok is, amelyek már holnapról bevezethetők. Az egymást követő pontok – ha úgy tetszik – összefüggéseikben, fő logikájukban egy új vagy alaposan módosított Szerződés fő irányait és erővonalait is kiadják.

A politikai, nemzetközi és társadalmi körülmények függvénye, hogy milyen radikális változtatásba lehetséges belevágni. Ezek alakítása a politikusok, a kormányok jogosultsága. Ehhez mi tanácsokat tudunk adni, fel tudjuk hívni

a figyelmet az összefüggésekre, és gondolkodási irányokat tudunk kijelölni. A pontokban működési elvek, gyakorlati módosítások, átfogó intézményi változtatások, elvi, eljárási és tartalmi kérdések és konkrét politikai célok egyaránt szerepelnek. Nem mindegyik pont ugyanolyan fontos: az elnevezések módosítása – bár a nyelvnek, a szavaknak nagy a hatalma – kisebb jelentőségű, mint az új, szuverenitást védő garanciák beépítése. Számos reformcél, amelyet megfogalmaztunk, épít egymásra, sokuk csak egymásra tekintettel megvalósítható. Vannak, amelyekhez sok más, egymással összefüggő dolgot kell megváltoztatni, és vannak olyanok, amelyek egymás alternatívái, és ahogy haladunk előre, egy bizonyos ponton választani kell.

A felsorolás színes eklektikáját bátran vállaljuk. Olyan európai alkotás ez, mint egy szép 19. század végi barcelonai, budapesti vagy bécsi épület: többféle stílus megfér rajta békében.

Ami összeköti, összetartja az egyes ötleteket, az a közös cél: a nemzeti szuverenitás, demokrácia tisztelete és a tagországok ehhez fűződő jogainak visszaadása, a közösbe kölcsönzött jogkörök optimalizálása. Olyan megoldásokat kerestünk, amelyek egyszerre képesek garantálni a nemzetek önállóságát és a közös cselekvés hatékonyságát.

Jelen állapotban, a nyitott gondolkodás érdekében nem kívánunk zablákat tenni a képzetünkre, hogy minden

lehetséges, értelmes, kívánatos irány feltárulhasson közös okoskodásunk kezdetén. Élünk az álmodás, a nagyot gondolás merészségével. Európa mai sanyarú helyzetében nem engedhetjük meg magunknak sem a fantáziátlanság, sem a halogatás luxusát, sem pedig azt, hogy csak apró lépésekkel araszoljunk.

Javaslataink olyan célokat jelölnek ki, amerre az európai államoknak józan patrióta meggyőződésünk szerint haladniuk kell.

Katalógusunk közkinccs, nincs rajta „copyright”, bárki hozzáláthat pontjaink valóra váltásához.

Sietnünk kell, mert a világ rohan, az európai együttműködésért és a nemzeti önrendelkezésért egyszerre aggódók nélkül is.

Ne hagyjuk magunkat! Ne döntsenek mások helyettünk.

Vegyünk részt együtt e nagy és sorsfordító vállalkozásban!

Az újjászületés érdekében mi, magyarok hozzá kívánunk járulni a közös európai gondolkodáshoz. Kérjük testvérnemzeteinket, fontolják meg javaslatainkat! Sok a feladat, mert a demokrácia és a nemzeti önrendelkezés ellenségei hallatlan erőt, befolyást és hatalmat halmoztak fel az elmúlt években. A nemzeti szuverenitás visszahódítása, Európa demokratiszálásá tétele méltó feladat.

*

1. Európa civilizációs keret, kontinens, keresztény kultúra, amely sok évszázados értékekre, tapasztalatra és tudásra épül.
2. Biztos erkölcsi iránytű nélkül a szabadság értelmetlen nihilizmussá válik. Európa számára a kereszténység az iránytű.
3. Európa tapasztalata, hogy a demokrácia csak nemzeti keretekben működőképes, hogy egy birodalomban demokrácia és szabadság nem lehetséges.
4. Európa akkor lesz sikeres, ha a saját útját járja, ha képes másoktól tanulni, de nem másolja szolgálai módon azokat. Az európai érdekeket közösen kell megerősíteni és képviselni! Ezt helyettünk senki nem fogja megtenni.
5. Európának vissza kell térnie a józan ész és a római jogból származó *bonus et diligens pater familias* – a jó gazda – bölcsességéhez, és a normalitásra, a létező világra, a geopolitikai, szellemi és anyagi realitásokra kell építenie céljait.
6. Ahhoz, hogy Európa nemzeti sikerrel működhessenek együtt, szükség van az őket összetartó szellemi, kulturális, érzelmi kötelékek megerősítésére, az európai patriotizmusra, ennek közösségi elismerésére és támogatására. Ez nem sértheti a tagállami patriotizmust, arra ráépül!

7. Európa ereje, jövője a ma legdinamikusabban fejlődő, két huszadik századi zsarnokság tapasztalatát őrző, a diktátumok ellen ezért mindenki másnál jobban felvértezett közép-európai nemzeteknél van. Európa politikai és földrajzi közepe ma egybeesik. A közép-európai nemzetek történelmi tapasztalatai segítik újra naggyá tenni Európát! Érdemes azokból tanulni.

8. Az utasításra várók szolgai engedelmessége helyett merész tettekre, cselekvő politikára, valódi szabadságharcosokra, patriótákra van szükség. Nem az a „jó európai”, aki elnézi az uniós intézmények jogsértő működését, korrupcióját, erőltetett hatáskörbővítését, hanem aki védi Európa kiérlelt, megszenvedett hagyományából eredő józan megoldásait.

9. Vissza kell állítani Európa önrendelkezését. Magabíró Európára van szükség, amely el tudja tartani magát, meg tudja védeni magát, és világhatalomként nem elszenvedője, hanem alakítója a globális változásoknak.

10. Európa és az Európai Unió nem azonos. Az Európai Unió szabályokra épülő szervezetrendszer, szerződés, Európa szellem, kultúra, hit és civilizáció.

11. Az Európai Uniónak mint a kontinens stratégiai céljait összefogó intézményi keretnek csak akkor van értelme, ha az a kontinens nemzeteit és polgárait szolgálja.

12. Az intézményeknek az európai érdeket, az európai nemzeteket, az európai embereket kell védeniük, az európai jog szerint kell működniük. Megfelelő jogi mechanizmusok szükségesek annak érdekében, hogy a demokráciát és a kötött felhatalmazást az uniós intézmények ne léphessék át.

13. Garantálni kell a tagállami alkotmányos, nemzeti identitások tiszteletét, védelmére intézményes uniós mechanizmust kell létrehozni.

14. Nem közös államot építünk, Európa soha nem lesz föderális állam. Nem akarunk Európai Birodalmat.

15. Az egyre szorosabb unió (*ever closer union*) elvét törölni kell a Szerződésből, hogy ne lehessen többé visszaélni vele. Ma ez — különösen a Bíróság kiterjesztő értelmezése okán — teret enged a jogbizonytalanságnak, az önkénynek és az intézményi erőpolitikának, és sérti a pártatlanság alapelveit.

16. Az uniós intézmények és a tagállamok hatásköreit a Szerződésben világosan elhatároljuk, és az „egyre szorosabb unió” elvét működőképes közjogi szerkezettel váltjuk föl, arra szerződési alapot teremtünk.

17. Meg kell erősíteni azt a hatalmi alapelvet, hogy amely kompetencia nem került kölcsönzésre tagállami hatáskorból a közösbe, az a tagországnál marad. Ezt eddig kifordítva értelmezték, az uniós intézmények túlléptek saját felhatalmazásukon. Az *ultra vires* eljárást tilalmazni és szankcionálni kell.

18. Az Európai Unió reformja, újraalapítása során minden eddig létrejött közös kompetenciát, intézményi hatáskört újból át kell vizsgálni, a nulla bázisú költségvetés analógiájára. Ahol nem bizonyul megalapozottnak a közös cselekvés előnye, a közös jogkört törölni kell. Teljes leltárt kell készíteni, és a jogköröket, ha tagországok kérik, vissza kell adni nekik.

19. Az uniós intézmények, uniós politikai erők, a bürokraták hagyjanak föl a nemzetállam-ellenes retorikával és politikával.

20. Az Unió demokráciahiányát fel kell számolni. Az Unió demokratikus ellenőrzésébe be kell vonni a népet, az európai démoszt.

21. A polgári kezdeményezést hatékonyá kell tenni. A jelenlegi rendszer nem működőképes, az intézmény alkalmatlan a polgárok akaratának érvényesítésére. Javasoljuk a sikeres magyar mintának, az európai konzultáció intézményének a bevezetését.

22. Az európai közösségnek akkor van értelme, ha önkéntes és kényszer nélkül működik.

23. A tagországok a közösség tagjai; mint szerződő felek egyenjogúak.

24. Utasítások, szankciók helyett egyenlő felekre, a nemzetek együttműködésére kell alapozni az európai közösség működését. Az Unió nem a központosított parancsolgatás terepe, hanem egymás mellé rendelt egyenrangú feleké, a partnerek méltóságát tiszteletben tartó diskurzusáé, ahol a tagok egymást kívánják meggyőzni. Önkéntes együttműködés szankciók és kioktatás helyett!

25. Az európai közösség csak a kölcsönös egymás iránti tisztelet kultúrájára alapulhat, az a kormányköziség elvei alapján működik, mert az igazi demokratikus, többségi felhatalmazás a nemzeti kormányok mögött van. Ahol a működés túllép ezen, ott azt vissza kell nyesni.

26. Az európai együttműködés lényege a megegyezés. A tagállamok megkerülése, jogi trükközés, egyetértés nélkül kieroöltetett uniós intézkedés tilos, mert szétfeszíti a közös döntéshozatalt.

27. A szubszidiaritás elvét meg kell erősíteni a Szerződésekben. A szubszidiaritás azonban a mai, centralista megfogalmazásában ütközik a kötött felhatalmazás elvével. Azt, hogy egy kérdést milyen szinten döntsenek el, nem pusztán az határozza meg, hogy hol célszerű. Ezt a megfontolást mindig meg kell, hogy előzze a mérlegelés, hogy a tárgyat képező ügyek egyáltalán uniós hatáskörben vannak-e. Ennek hiányában semmilyen vizsgálatnak nincsen helye!

28. Az unió intézményei ma kizárólag a vélt nemzetek feletti érdeket védik. Létre kell hozni az Unión belüli, nemzeti szuverenitást védő eljárásokat, meg kell akadályozni a lopakodó, központi hatáskörelvonást.

29. Ki kell mondani, hogy az Európai Unió világos, az alapító Szerződés által körülhatárolt szervezet, amelyben a hatáskörök kötöttek, nem mozognak, és szerződésmódosítás – azaz minden tag egyhangú beleegyezése – nélkül nem módosíthatók.

30. Az Európai Unió a tagországok nemzeti jogrendszerében és intézményein keresztül érvényesíti az akaratát, korlátozott számú központi szervén túl nincs, nem lehet önálló intézményrendszere. A tömeges számban létrehozott uniós ügynökségeket, a kompetencia nélkül felállított parlamenti bizottságokat szuverenitási vizsgálat alá kell vetni, és meg kell szüntetni.

31. A párhuzamos nemzeti és közösségi funkciók és intézmények létrehozása nem megengedett, a szerződésekkel ellentétes. Ütközés esetén a nemzeti intézmények élveznek elsőbbséget.

32. A vitális nemzeti érdekekre való hivatkozás garanciális tagállami jogát a Szerződésben explicit módon meg kell fogalmazni. Ez biztosítja a nemzeti szuverenitást, és egyben csökkentheti a többségi döntéshozatallal szemben a formális alapú ellenállást. A többségi döntéshozatal csak akkor működik, ha megfelelő vészfékmechanizmusok léteznek ezeknek a nemzeti érdekeknek a védelmére.

33. A Szerződések által garantált tagországi jogok gyakorlását nem lehet az uniós érdekekkel ellentétesnek minősíteni. Az egyhangúság a tagállami szuverenitás védőbástyája, a tagállami szuverenitást érintő alapvető kérdésekben meg kell

őrizni a jogot, hogy bármelyik tagország megakadályozhassa a közös cselekvést, ha vitális érdeke úgy diktálja.

34. Korábbi gyakorlatra alapozott, de új eljárásként az egyhangúságot igénylő döntéseknél be kell vezetni a hiányzási jog intézményét. Azokban az esetekben lehetne alkalmazni, ha egy tagország nem kívánja megakadályozni a többiek konszenzusos döntését, de abban részt venni nem kíván, azt magára nézve nem fogadja el. A jogalkotási eljárás során — az Unió legfelső magját képező, a Szerződésekben szigorúan és taxatívén körülhatárolt kompetenciák kivételével — a tagországok szabadon élhessenek az előzetes kimaradási jogukkal.

35. A tagországok — a legfelső magon túl terjedő jogterületeken — az integráció különböző erősségű és tartalmú köreit hozhatják létre egymás között.

36. A megerősített együttműködés keretében létrehozott testületek, intézmények hatásköre, befolyása az abban részt nem vevő országokra, illetve az uniós intézményekre semmilyen módon nem terjedhet ki. A megerősített együttműködésben való részvétel önkéntes. E területen tilos a közösségi, intézményi nyomásgyakorlás.

37. Tiszteletet az európai adófizetői pénzeknek! Az Európai Unió intézményeinek el kell számolniuk a tagországok felé az uniós pénzek elköltésével. El kell számoltatni az uniós intézményeket a politikai és gazdasági korrupciós esetekben. Minden közösségi pénzköltést át kell világítani, a pazarlást meg kell szüntetni.

38. Nemzetek nélkül nincs Európa. A közös Európa a nemzeteken alapul. Csak erős nemzeti alapon létezhet erős és cselekvőképes Unió. Gyenge nemzetek között nincs hatékony együttműködés. Európa akkor lesz erős és sikeres, ha az őt alkotó nemzetek is azok. Csak ott kell közösen lépni, ahol a nemzetek akaratának, céljainak egyesítése, összehangolása erősebbé tesz minket, mint a résztvevők erejének pusztas összege és ahol erre a szándék mindenkiben megvan.

39. Európa nemzetei a Szerződésben rögzített szabályok szerint, egymással tisztességgel versengenek.

40. Európa csak abba szóljon bele, amihez felhatalmazása van. A többi az európai nemzetek maguk elvégzik! Az Unió a kötött felhatalmazás elve alapján működik.

41. Az Európai Uniót a demokráciák demokráciájaként kell újraalapítani, amelynek alapegységei és fundamentumai az európai nemzetek.

42. Az Európai Unió alapegységei a tagállamok, az egymással több közös célra szervezkedő nemzetek. Téves az értelmezés, hogy az Unió az uniós intézményeket jelenti. Az a tagállamok összességét jelenti, és csak másodsorban Brüsszelt, Strasbourgot és Luxemburgot.

43. Létre kell hozni a Nemzetek Jogainak Európai Chartáját.

44. Véget kell vetni az Alapjogi Charta kiterjesztő, föderalista célt szolgáló, individualista értelmezésének, amelynek keretében azt a tagországok belső jogára is alkalmazzák azok szétzilálása érdekében, túllépve a korlátozott felhatalmazást, amely szerint az abban rögzített jogok kizárólag az Unión – és nem a tagországokon – belüli viszonyokra vonatkoztathatók.

45. A nemzeti kisebbségek Európa építőkövei. Ki kell mondani, hogy az Unió támogatja az őshonos kisebbségek kollektív jogait és ennek megfelelően autonómiáik gyakorlati érvényesítését.

46. Létre kell hozni a Nemzeti és Etnikai Kisebbségek Bizottságát a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága a mintájára.

47. Az Európai Unió szuverenitása a nemzeti szuverenitások együttes gyakorlásából áll össze, amely – korlátozottan – az uniós intézményeket illeti. Önálló szuverenitással csak a tagállamok rendelkeznek. Az Európai Unió intézményeinek a felhatalmazása származékos, kölcsönbe kapott, az a tagállamoktól ered. A tagok a szuverenitásuk egyes elemeit kölcsönben adják közösbe az Uniónak, de arról azután is rendelkeznek, a kölcsön visszavehető.

48. Az Unió szerkezetét újra kell szabni, hogy újra tiszteletben tartsa tagjai szuverenitását. Ehhez a korábban már sokszor alkalmazott, bevált és működő kormányköziség felé kell elmozdulni.

49. A szuverenitás alapkérdései tekintetében új uniós kompetenciák szigorúan csak egyhangú döntésekkel, a Szerződések módosításával hozhatók. A tagállamok területét, népességét, határait és a nemzeti főhatalmat érintő, szuverenitást korlátozó bármilyen döntés kizárólag az érintett tagok kifejezett beleegyezésével lehetséges.

50. Tilos a tagállamok nemzeti szuverenitását támadó bármilyen tevékenység uniós intézményi támogatása.

51. Európa akkor marad fenn, ha meg tudja védeni határait, polgárait, javait, kultúráját, természeti környezetét, ha meg tudja állítani a tömeges bevándorlást. Az itt élő polgárok által létrehozott anyagi és szellemi vagyon az európai embereké. A belső határok nélküli Európa, a polgárok és a javak szabad mozgásának megőrzése érdekében a külső határ megvédésére van szükség.

52. Megfelelő európai kapacitás szükséges, hogy a tagállamok meg tudják védeni Európa területét és polgárait a külső támadásokkal, idegen befolyásolási kísérletekkel szemben. A védelmi kapacitás célja Európa védelme, nem harmadik országok érdekeinek kiszolgálása.

53. Az Unió tagállamainak össze kell hangolniuk közös védekezésüket a külső veszélyekkel, az iszlamizmussal, a terrorizmussal, a tömeges bevándorlással szemben. A külső határok védelme tagállami feladat, az Uniónak ehhez pénzügyi támogatást kell nyújtania. Ha egy tagország nem képes a védelemre, kérheti a többi tag vagy az Unió támogatását.

54. A tagállamok joga, hogy kit engednek be saját területeikre és kit nem, kivel kívánnak együtt élni és kivel nem. A személyek szabad vándorlása és a Schengeni együttműködés keretében a tagok összehangolják migrációs politikájukat, de bevándorlók befogadására az Unió egyetlen tagországot sem kötelezhet. A Schengennel, a bevándorlással, migrációval kapcsolatos szabályozási kérdéseket a belügyminiszterek tanácsához kell utalni.

55. A menekültkérelmeket az unión kívül kell benyújtani és elbírálni. Az elbírálás továbbra is a nemzeti hatóságok feladata, amelyek a nemzeti szabályok alapján járnak el.

56. A szólás, a sajtó, a tudomány és az oktatás szabadsága szuverenitási kérdés, azt vissza kell állítani. Le kell venni a politikai korrektség, a genderideológia és a liberalizmusra való hivatkozással létrehozott, szabad vitát bénító szellemi szájkosarokat a nyilvános beszédről. Le a cenzúrával!

57. Garantálni kell a kutatás teljes szabadságát. Meg kell szüntetni az elfogult „európai tanulmányok“ stúdium egyoldalú előnyökhöz juttatását, uniós közösségi finanszírozását.

58. A gyermekek, a fiatalok Európa új nemzedéke, nélkülük nincs jövő. A kontinens demográfiai tartalékai kimerülőben vannak. Csak robusztus családpolitikával lehet megakadályozni a népesség rohamos csökkenését, a jövőre vonatkozó céljainkat ennek kell alárendelni.

59. A családjog, az oktatás nemzeti kompetencia, abba az Unió nem szólhat bele, a tagállamokkal megegyező célok érdekében, az érintett tagok beleegyezésével legfeljebb kiegészítheti a nemzeti intézkedéseket. Képtelenség, hogy a többségnek bármilyen ideológia érdekében fel kellene adnia európai, nemzeti életmódját és értékrendjét. Miután ezekben a kérdésekben radikálisan eltér az egyes európai társadalmak meggyőződése, hagyománya, így ezek közös európai szabályozásának erőltetése szétfeszíti az Uniót. Nem lehet egyen megoldásokat erőltetni a tagországokra.

60. Az európai együttműködésben erősíteni kell a horizontális szabadságokat, az áruk, személyek, a tőke, a szolgáltatások szabadságát, az ezek közötti egyensúlyt meg kell tartani.

61. Az uniós szabadságok egységes érvényesülése érdekében törekedni kell a tagok közötti gazdasági, fejlettségi különbségek felszámolására. A felzárkóztatáshoz a gyengébbeket segítő hatékony uniós politikákra van szükség.

62. Az uniós költségvetési rendszer a tagállamok pénzügyi főhatalmának elvére épül – ez a közös költségvetés alapja. Az integráció alapelve, hogy a nemzeti parlamentek jóváhagyása adja meg a közös költségvetésre a feljogosítást – ez a pénzügyi szuverenitás alapköve.

63. A jövő nemzedékek iránti felelősség nemzeti és uniós alapelv. Vissza kell térni ahhoz a gyakorlathoz, hogy Unió nem vehet föl hitelt, nem adósodhat el. Az uniós költségvetés nem terjeszkedhet túl a tagállamok által egyhangúan meghatározott kereteken. A koronavírus-járvány miatti hitelfelvétel kivételes helyzetre adott kivételes válasz volt, és ma már az is világos, hogy a kísérlet sikertelen volt. Nemet mondunk a további közös hitelfelvételre és a közös európai adókra. Az adóverseny a különböző helyzetű országok közti egészséges versengést szolgálja.

64. Saját lábán megálló innovatív gazdaságra, a digitális és technológiai fejlődést vezénylő tudományra van szükség. Európa nemzetei cseréljék ki legjobb tapasztalataikat és legjobb ismereteiket, hogy versenyben maradhassanak a világban.

65. Közös, erősségeinkre építő európai iparpolitikára, nagy közös európai cégekre van szükség, amelyek képesek biztosítani Európa részvételét a globális versenyben. Az ezekhez való hozzáférés önkéntes és piaci alapú kell, hogy legyen, az abban való önkéntes részvételt minden uniós országnak föl kell ajánlani.

66. Biztonsági, de egyben civilizációs, ökológiai kérdés is a közös agrárpolitika és a területalapú támogatások fenntartása. Európa a jövőben sem mondhat le arról, hogy saját élelmszükségletét maga legyen képes biztosítani.

67. A környezetszennyezőkkel szembeni fellépés nemzeti és európai ügy, ahol a terhek méltányos elosztására és a „szennyező fizessen”-elv érvényesítésére van szükség. A természeti erőforrások kihasználását szigorú szabályoknak kell alávetni. A túlzásokat és a pártpolitikailag motivált, európai munkahelyek millióit fenyegető, klímahisztérikus, mérgezőld túlzásokat meg kell szüntetni.

68. Az NGO-k és álcivil szervezetek jogon kívüli befolyása veszélyt jelent Európára. Az Unió intézményei civilnek álcázott szervezetek mögé bújva a szuverén tagállamokat igyekeznek megkerülni saját hatalmuk növelése végett. Le kell számolni az NGO-k brüsszeli befolyásával és átláthatóságuk hiányával.

69. Az Uniónak az eddigieknél hatékonyabban kell védenie saját magát az illegitim, külső befolyástól. A nyomásgyakorló külső hatalmakkal szemben az Uniónak törekednie kell a közös fellépésre. Ezek: NGO-k, idegen kormányok, személyek által pénzelt globalista szervezetek, korporációk, gazdasági egységek, szellemi befolyásolás, kulturális expanzió, digitális, információs, infrastrukturális kiszolgáltatottságok.

70. Az Unió pártsemleges szervezet, nem támogathat politikai tevékenységet folytató, nem-kormányzati szervezeteket.

71. Az intézményi adminisztrációban a lehető legszigorúbb összeférhetetlenségi szabályokat kell hozni. Az uniót befolyásoló, attól támogatásban részesülő szervezeteket szigorú átláthatósági, finanszírozási és érdekkörük közzétételére vonatkozó szabályoknak kell alávetni. A közösségi döntéseket befolyásolni kívánó lobbik, NGO-k kötelesek finanszírozóik nevét és a támogatási összegeket nyilvánosságra hozni.

72. Az uniós intézmények félrevezető, az Unió állami mivoltát és szuverén hatáskört sejtető, feltételező elnevezéseit meg kell változtatni. A parlamentet Közgyűlésnek, a Bíróságot Szolgálati Bíróságnak kell nevezni.

73. A Bizottság tiszteletben tartja a tagállamok szuverenitását, és az uniós források elosztása során a Szerződésekben előírt területi felzárkóztatási elvet (regionális politika) követi. Az uniós pénzekhez való hozzáférést nem lehet politikai elvárásoktól függővé tenni.

74. Erősíteni kell a nemzeti parlamentek uniós együttműködését. Számukra a mainál több jogosítványt kell biztosítani az uniós jogalkotásban és az ellenőrzésben, valamint a költségvetési és etikai ügyekben való aktív részvételre. Javasoljuk a piros lapos eljárás bevezetését: a nemzeti parlamentek összefogva állíthassák meg az uniós jogalkotást, amennyiben az nemzeti hatásköröket sért.

75. Az Unió legfőbb jogalkotási, igazgatási és diplomáciai szerve a tagországok gyűlése, a Tanács. Az Uniót külső partnerek felé a Tanács képviseli. Uniós jogalkotást csak a Tanács kezdeményezhet, a Bizottság erre irányuló jogát törölni kell. Kötelezettségzegési eljárást tagországgal szemben csak a Tanács kezdeményezhet, annak jogát a Bizottságtól el kell venni.

76. A Bizottság a Tanács végrehajtó szervezete; a tagországok, illetve a Tanács végrehajtó titkárságává kell visszaalakítani. A Bizottság – alárendelt testület és semleges végrehajtó

apparátus – nem képviselhet politikai ideológiákat, nem alkalmazhat politikai alapú döntéshozatalt.

77. Továbbra is garantálni kell, hogy a Bizottságba az összes tagország küldhessen biztost. A biztosok delegálási joga a tagországoké. A Parlament meghallgatja őket, de nem szavaz az egyes biztosokról. A bizottsági felsővezetők kinevezésének átláthatónak kell lennie, a tagállamokra vonatkozó kinevezési kvótákat a Bizottságnak be kell tartania.

78. A Bizottság működésének és belső döntéshozatalának átláthatónak, a Parlament és a tagállamok számára megismerhetőnek kell lennie. A Bizottság elszámolással tartozik a Parlament, a Tanács és a tagállamok irányába. A tőlük érkező kérdésekre köteles rövid határidővel válaszolni és a működés során keletkezett dokumentumok megismerhetőségét biztosítani.

79. A Bizottságot az Európai Parlament ellenőrzi, de nem választja. Az Európai Bizottság elnökének megválasztásánál a Parlament (Közgyűlés) csak egy alkalommal gyakorolhatja beleegyezési jogát. Ha a Közgyűlés a jelöltet visszautasítja, az Európai Tanács maga választhatja meg a Bizottság elnökét. A beleegyezési jog gyakorlására szoros határidőt kell megállapítani, amelynek elmulasztása jogvesztő.

80. A Parlamentet konzultatív uniós szervvé kell visszaalakítani. A közös uniós kompetenciák ellenőrzésére és gyakorlására az eddigi tagországi választás-delegálás helyett a nemzeti törvényhozásoknak kell a Közgyűlés tagjait küldeni, pártarányok szerint, saját tagjaik közül, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a mintájára.

81. A Parlamentnek továbbra sem lehet jogalkotási kezdeményezési joga. Ez a hatalmi ágak elválasztása elve szerint kizárólag a Tanácsot illeti meg. Az erre irányuló parlamenti határozatok, burkolt javaslatok, saját kezdeményezésű jelentések érvénytelenek. A jogalkotásban a Tanács által kezdeményezett, a Bizottság által előkészített tervezeteket megvitatja, véleménye nem kötelező.

82. Uniós kompetenciába nem tartozó kérdésben a Parlamentnek nincs joga megnyilvánulni, szakbizottságot, vizsgálóbizottságot létre nem hozhat, látogatást nem szervezhet, arról határozatot nem hozhat, az ilyen döntések érvénytelenek.

83. A Parlament működésében, szakbizottsági tagságok, a tisztségek kiosztásában köteles követni az európai választások eredményének arányait. Az úgynevezett *cordon sanitaire* alkalmazása a demokrácia elvének megsértését jelenti, az annak keretében hozott döntések érvénytelenek.

84. Létre kell hozni a tagországok jogait, szuverenitását védő új uniós bíróságot.

85. Az előzetes döntéshozatali eljárást törölni kell, az ma súlyosan sérti a nemzeti joghatóságot és igazságszolgáltatást.

86. Az uniós jog elsőbbségének Szerződésekben nem szereplő, eddig csak a Bíróság által kimondott elvét ignorálni kell.

87. A Bíróság jelenlegi hatáskörét kizárólagosan a belső jogviták eldöntésére kell korlátozni.

88. A Bíróság nemzeti alkotmányos kérdéseket érintő ügyekben nem dönthet.

89. A Bíróságot új elnevezésének megfelelően kell átalakítani. Elsődleges feladata az uniós alkalmazottak jogvitáinak eldöntése, a közösségi, intézmények hatáskörtúllépéssel szembeni eljárás kell, hogy legyen.

90. Többségi döntéssel a Tanács megsemmisítheti a Bíróság ítéletét.

91. Garantálni kell a Bíróság átlátható működését. A Tanács és a Parlament évente jelentésben értékeli a Bíróság munkáját.

92. A Bíróság és más közösségi intézmények apparátusa között a szolgálati idejük lejárta utánra összeférhetetlenséget kell kimondani.

93. A Bíróságon az ügyelosztás szigorúan automatikus és véletlenszerű, abba a Bíróság elnökének nincsen beleszólása.

94. A Bíróság jogértelmezési gyakorlata a szigorú Szerződéshez kötöttségre alapul. Az új Szerződés életbelépése után a Bíróság korábbi Szerződésre alapuló döntéseire nem hivatkozhat.

95. Ellenezzük a többségi döntéshozatal további, az egyhangúság rovására való bővítését. Felül kell vizsgálni a meglévő többségi döntéshozatali szabályokat, és számba kell venni, hol kell visszatérni az egyhangúságra, és hol indokolt megtartani a minősített többséget. A Tanács akkor is konszenzusos döntéshozatalra törekszik, ha ezt a Szerződés nem teszi szükségessé.

96. Kötelezettségszegési eljárást a tagországok is indíthassanak az uniós intézmények Szerződéseket sértő magatartása esetén.

97. Az úgynevezett jogállamisági eljárásokat meg kell szüntetni, mert azok alapjaiban sértik a tagállamok szuverenitását, egyenrangúságát és a jogbiztonságot. A mai eljárás ellentétes a Szerződésekkel, körülhatárolatlansága miatt a politikai zsarolás és a korrupció melegágya.

98. A 7. cikk szerinti eljárást törölni kell, mert az fölösleges vizályt kelt a tagok között. Az esetlegesen megmaradó eljárás esetén viszont annak lefolytatására kizárólag a Tanács legyen jogosult, abban sem a Bizottságnak, sem a Közgyűlésnek (Parlament) nem lehet szerepe, döntést hozni róla továbbra is – az érintett felet leszámítva – egyhangúan lehet.

99. A jelenlegi 114. cikket törölni kell, azaz hiányzó jogalap esetén a konszenzus se legyen elég a közös uniós cselekvéshez. Ha a tagok mégis akarják, módosítsák a Szerződéseket, vagy lépjenek kormányközi alapra, unión kívüli struktúrákba.

100. A tagországoknak költségvetés szerint járó pénzügyi támogatásokat érintő minden feltételelességi eljárást törölni kell, mert az egyenlőtlen szankciókat eredményez, sérti a tagok egyenlőségét. Fenyegeti a jogállamiságot, amikor a jog szerint járó juttatásokat arbitrális, nem azonos szempontok alapján bírálják el.

+ 1. Minden uniós döntéshozatali területen véget kell vetni a kettős mércének.

2026. május 1.